

1. Apr. 1844

FAKTA

Dato:

1. Apr. 1844

Sidetal:

Dagbog B, side 82-83

Dagbogens placering:

Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.

KKS14024

Trykt udgave:

Jesper Svenningsen (red.): Seks år af

et liv. Johan Thomas Lundbye –

Dagbøger om tro, skæbne, kunst og

kærlighed, København 2018, s. 210

TRANSSKRIFTION

1 April Strøtanker paa Sengen om Aftenen

Kunstnerens Dannelse er vidt forskjellig fra Videnskabsmandens, og, ihvorvel i mange Henseender høist interessant, saa kan jeg ikke negte: dog som oftest temmelig maalløs. De fleste og selv de dygtigste Kunstnere ere i stor Forlegenhed, naar de skulle udtale dem, undertiden selv over ubetydelige Ting. Jeg kan begribe, at der er meget i den ægte Kunstners Productioner, som staaer saa gaadefuldt for ham selv, at han umulig kan tale derom; thi han har [overstreget: selv] faaet det ved en højere Indskydelse, ufattelig for ham selv; men jeg synes man kan gjøre de samme Fordringer til ham som til hvert dannet Menneske, at han i det Mindste i sit Modersmaal skal nogenlunde kunne udtrykke sig. En anden Ting, som ikke staaer i ligefrem Forbindelse hermed, som jeg ogsaa meget ofte har fundet hos vore Kunstnere, er den Lyst: at udtale sig halvt, forblømt, hvorved man skader ubødeligt, thi man kan ikke forlange, at Mennesker uden Øie, eller med uøvet Øie, skal lade sig nøie med Sligt. Man vil gjerne vises tilrette, høre Bemærkninger, og Folk af Faget maa kunne gjøre mangen fiin Bemærkning, som selv den meest øvede Kjender ikke vil være i stand til, skjøndt jeg villig indrømmer, at Kunstnere sjældent have og kunne have nogen klar og fornuftig Dom over Kunstsager; dertil ere de for meget Part i Sagen, og en vis Een- •83• sidighed er hos dem tilgivelig, ja næsten nødvendig. Lad det derfor stedse være min Stræben at klare mine egne Tanker, og lad mig ikke lyve mig større ved at indhulle dem for Andre i et Flor.

Hvor Talen er om Kunst kan Ordet: Lægfolk ikke anvendes. Læg er Modsætning til Lærd og hører alsaar hjemme i Videnskabens Sfære, ikke i Kunstens.

1 April Protestation paa Sagen om Aftener
 Kunstnerens Lærrelse er vist forskjellig fra
 U. den skabsmandens, og i hvorvel i mange Hæn-
 sende er vist interessant, saa kan jeg ikke negte.
 Og som oftest temmelig maallost. De fleste og
 selv de dygtigste Kunstnere ere i stor Færdighed,
 naar de skulle indtale dem, undertiden selv over
 ubetydelige Ting. Jeg kan begribe, at der er meget
 i den agte Kunstners Productioner, som staaer saa
 gudsfuldt for ham selv, at han umulig kan tale
 derom; thi han har ~~ikke~~ faaet det uden Noiere
 Indskydelse, ufattelig for ham selv; men jeg synes
 man kan gøre de samme Førdringer til ham
 som til noget andet Menneske, at han i sit
 Mændete i sit Modersmaal skal angive sinde Kim
 og indtænke sig. En anden Ting, som ikke staaer
 i ligefrem Færdighed hermed, som jeg ogsaa meget
 ofte har fundet hos vore Kunstnere, er den Lyst
 at indtale sig halvt, forblømt, hvorved man
 skaber ubodeligt, thi man kan ikke forlange, at
 Mennesket uden Gid, eller med noget Gid, skal
 lade sig nøie med Sjæt. Man vil gjerne vises
 talende, høre Bemærkning, og Folk af Faget saa
 kunne gøre mangen fin Bemærkning, som
 selv den mest øvede Kjøder ikke vil være
 i stand til, skjønt jeg villy indrømme, at
 Kunstnere sjældent have og kunne have nogen
 klar og fornuftig Dom over Kunst sager; dertil
 ere de for meget Paat i Sagen, og en vis Ew-

lidighed er hos dem tilgængelig, ja næsten nødven-
sig. Lad det derfor stode ved sin Støben, at
klare mine egne Tanker, og lad mig ikke lide mig
store ved at indligte dem for Andne: et Skid.

Hvor Taler er om Kunst kan Ordet: Løspalk
ikke anvendes. Lag en Medbestyrelse til Land og
hvor ogsaa hjerne i Videnskabens Sære,
i de Kunstens.

8 April

Et kjædeligt Gjemmel paa denne Kunstneres
Tænkning, hvor de kunde tale afgav Generalforsam-
lingen i Anledning af Thorvaldsens Begravelse.
Vi kom sammen ogsaa i Kunstforeningens Locale,
en Committee indvalgte til at gjøre Medbest til
et Program, som saa skulde forelægges den store
Committee i Academiets Kunstnere, (hvilket fandt
man det billigt og rigtig at hente egne Theaterper-
sonalet), valgte Medailleur Krohn, Maler mester
Nesent og Ballet mester Bonnaville. Ordspøreren
i den Forhandlingerne var foruden de to sidstnæv-
te flere, en Mr From og Mr Lippert samt Mr
Dalhoff, der meget beskedent sagde: han kaldte sig
ikke Kunstner, (i hvorvel han bedre kunde fortjene det
Navn end mangfoldige af de Tilstedeværende.